

แผนการจัดการความรู้
“เรื่องการจัดการภารกิจงานวิจัยคณะศิลปศาสตร์”
หน่วยงาน
ประจำปีการศึกษา 2565
(สิงหาคม 2565 – 31 กรกฎาคม 2566)

คำนำ

การจัดการความรู้เป็นแนวคิดที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภท เนื่องจากความรู้เป็นทรัพยากรที่มีค่าและมีพลังที่สามารถสร้างนวัตกรรม และเปลี่ยนแปลงสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ. การมีระบบการจัดการความรู้ที่เสริมสร้างและนำเสนอความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไม่เพียงเพิ่มโอกาสในการพัฒนาและนวัตกรรม แต่ยังเสริมสร้างสภาพแวดล้อมทางวิชาการที่กระตุ้นให้นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง.

ความรู้เป็นพลังที่ขับเคลื่อนการก้าวหน้าทางวิชาการ เช่น การวิจัย นวัตกรรม และผลงานทางวิชาการ ช่วยสร้างชุมชนที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง. การจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นก้าวสำคัญที่ช่วยสร้างพื้นที่ที่เต็มไปด้วยความสามารถในการแบ่งปันและถ่ายทอดความรู้ ทำให้ชุมชนทางวิชาการมีชีวิตชีวามากขึ้น และสามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่. นอกจากนี้ การจัดการความรู้ยังมีบทบาทในการสร้างทักษะและความเข้าใจในนักเรียนและนักศึกษา ทำให้พวกเขามีความพร้อมที่จะเข้ารับการทำงานในสายงานต่าง ๆ ในอนาคต. ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาและส่งเสริมการจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาจึงมีผลต่อการเติบโตทางอารมณ์และทักษะที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาชุมชนและชุมชนทางวิชาการที่มีศักยภาพมากมาย

คณะศิลปศาสตร์เห็นความสำคัญดังกล่าวจึงได้จัดทำแผนการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และพันธกิจการบริหาร สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ในปัจจุบัน มีแนวคิดของการจัดการความรู้เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการบูรณาการการบริหารงานในทุกระดับ นำไปสู่การปฏิบัติ และตรวจสอบ ประเมินผล เพื่อเสริมสร้างคุณค่าในเนื้องานตามพันธกิจขององค์กร ซึ่งอาจมีปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ไม่บรรลุผลตามพันธกิจ ประกอบกับคณะศิลปศาสตร์มีการพัฒนาตัวชี้วัดในการจัดทำระบบการจัดการความรู้ทั้งจากภายในและภายนอกให้สอดคล้องกับภารกิจของสำนักงานอธิบดี สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชนให้เป็นไปตามตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ปี พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีการติดตาม และประเมินผลงานตามแผนและรายงานต่อสถาบัน อย่างน้อยปีละครั้ง

คณะศิลปศาสตร์เห็นความสำคัญในการจัดทำแผนการจัดการความรู้เพื่อร่วมกันสกัดประเด็นที่สามารถนำมาเป็นบทเรียนเพื่อเรียนรู้ร่วมกันอันจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางในการดำเนินกิจการเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล พันต่อการเปลี่ยนแปลงอันจะทำให้การดำเนินงานของคณะศิลปศาสตร์ สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน บรรลุเป้าหมายตามพันธกิจต่อไป

สารบัญ

	หน้า
1. หลักการและเหตุผล	1
2. วัตถุประสงค์	2
3. แผนการจัดการความรู้	3
4. แผนดำเนินการจัดการความรู้	7
ภาคผนวก	
รายชื่อคณะทำงานจัดการความรู้	9

1. หลักการและเหตุผล

การจัดการความรู้ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชนมีหลักการและเหตุผลที่สำคัญที่ช่วยสร้างพื้นที่การเรียนรู้ที่เติบโตและเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เชื่อมโยงกับความต้องการของสังคมและการพัฒนาตามหลักการและเหตุผลที่เกี่ยวข้องดังนี้

หลักการ

- การเน้นความสำคัญของการแบ่งปันและเผยแพร่ความรู้:
- การจัดการความรู้ในสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชนควรเน้นการแบ่งปันและเผยแพร่ความรู้เป็นพื้นฐานเพื่อให้ความรู้และประสบการณ์สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายและกว้างขวาง.
- การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง:
- การจัดการความรู้ควรส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยสร้างกระบวนการการเรียนรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด และสนับสนุนการพัฒนาทักษะทางวิชาการและทักษะชีวิต.
- การสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์:
- การจัดการความรู้ควรสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และการนวัตกรรม โดยส่งเสริมการทำลายความสามารถและการคิดเป็นอย่างมีเหตุผล.
- การให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เป็นทักษะตลาด:
- การจัดการความรู้ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะที่ต้องการในตลาดแรงงาน, เช่น ทักษะด้านดิจิทัล, การแก้ปัญหา, และการทำงานร่วมกับผู้อื่น.

เป้าหมายในการจัดการความรู้

- สนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคล:
- การจัดการความรู้ช่วยสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในทุกวัย ทำให้มีคนรุ่นใหม่ที่มีทักษะและความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม.
- เพิ่มโอกาสในการนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน:
- การจัดการความรู้ทำให้ความรู้มีค่าต่อชีวิตประจำวันของบุคคล, ทั้งในการทำงาน, การดำเนินชีวิตส่วนตัว, และการมีส่วนร่วมในชุมชน.
- ส่งเสริมนวัตกรรมและการวิจัย:
- การจัดการความรู้เป็นพื้นที่สำหรับการส่งเสริมนวัตกรรมและการวิจัย ทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ และการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
- สร้างชุมชนทางวิชาการที่เข้มแข็ง:
- การจัดการความรู้สร้างพื้นที่ที่เชื่อมโยงกับชุมชนทางวิชาการ ทำให้เกิดการแบ่งปันและการสนับสนุนที่เข้มแข็งในสถาบันการเรียนรู้.

การจัดการความรู้ในสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชนเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลทั้งในระดับบุคคลและสังคม การสร้างพื้นที่ที่สนับสนุนการเรียนรู้อย่างเต็มที่จะเป็นประโยชน์ไม่เพียงแต่ในปัจจุบันแต่ยังสร้างนวัตกรรมและสมรรถนะในการดำเนินกิจการให้เติบโตตามภาระกิจของสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มที่ 3

2. วัตถุประสงค์

ความรู้ที่มีอยู่มากมายและกระจัดกระจายอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ทั้ง Tacit Knowledge และ Explicit Knowledge นั้น ควรถูกจัดการให้เป็นระบบ มีคุณภาพ และสามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังบุคลากรในสถาบันได้ ซึ่งหลักการสำคัญของการจัดการความรู้ในส่วนของ Tacit Knowledge คือ จะทำอย่างไรให้ Tacit Knowledge เป็น Explicit Knowledge ให้มากที่สุด แล้วนำ Explicit Knowledge ทั้งที่มาจากตัวบุคคลและ Explicit Knowledge ที่อยู่ในรูปแบบต่างๆ มาบริหารจัดการให้เป็นองค์ความรู้ที่มีคุณภาพและจัดเก็บอยู่ในระบบหรือคลังความรู้ของสถาบัน พร้อมทั้งจะถูกนำไปใช้ได้ตลอดเวลา การจัดการความรู้

(Knowledge Management: KM) จึงเป็นวิธีการการบริหารจัดการความรู้วิธีการหนึ่งที่ช่วยรวบรวมความรู้ให้เป็นระบบ มีคุณภาพ และสามารถถ่ายทอดหรือแบ่งปันความรู้ไปยังบุคลากรอื่นในสถาบันเพื่อให้นำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาตนเองและสถาบันได้ ซึ่งหากมองขั้นตอนของการจัดการความรู้มาดำเนินการตามหลักวงจรคุณภาพของเดมมิง (PDCA Model) สามารถดำเนินการได้โดย

1) ขั้นการวางแผน (Plan) เป็นขั้นตอนของการพิจารณาความต้องการของสถาบันว่าต้องการพัฒนาอะไรและต้องการความรู้อะไรเพื่อใช้ในการพัฒนา รวมทั้งวางแผนการแสวงหาความรู้เหล่านั้นว่าจะหาได้จากแหล่งใดบ้าง

2) ขั้นตอนการปฏิบัติ (DO) มีขั้นตอนย่อยคือ เสาะแสวงหาความรู้ (Knowledge Acquisition) กลั่นกรอง (Distill) ดำเนินการจัดการความรู้ (Operation) ปรับปรุง พัฒนาความรู้ สร้างความรู้บางส่วนเพิ่มเติมที่เหมาะสมกับการใช้งาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการถ่ายทอดความรู้ (Knowledge Sharing & Transfer) ประมวลความรู้ (Knowledge Codification) การจัดและเก็บรวบรวมความรู้ (Capture & Store) การใช้ความรู้ (Knowledge Use)

3) ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) เป็นขั้นการติดตาม ตรวจสอบ (Monitor) ประเมินผล (Evaluate) การนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อพิจารณาผลการใช้ความรู้ว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่ และ

4) ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม (Action) เก็บความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีไว้เป็นองค์ความรู้ของสถาบัน และมีการปรับปรุงแก้ไขหากความรู้นั้นยังไม่สมบูรณ์

จากแนวทางการปฏิบัติข้างต้น คณะศิลปศาสตร์ได้ประเมิน Best Practice และกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้ไว้ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้คณาจารย์สามารถดำเนินการสรรหางบประมาณในการวิจัยได้ด้วยตนเอง
- 2) วางแผนการสรรหางบประมาณเพื่อดำเนินการวิจัยได้อย่างเป็นระบบ และสำเร็จตามกรอบงบประมาณและเวลาที่ได้ตั้งไว้

แผนการจัดการความรู้
“การสรรหาทุนวิจัยจากภายนอกของคณะศิลปศาสตร์” สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน

ประเด็นการจัดการความรู้ : สรรหาทุนเพื่อการวิจัยได้จากที่ไหน และดำเนินการอย่างไร

องค์ความรู้ที่จำเป็น (K) :

1. ช่องทางการสรรหางบประมาณที่มีไต่บ้าง
2. จำนวนงบประมาณมากที่สุดที่แต่ละช่องทางมีให้
3. ระดับและรูปแบบความคาดหวังของผลงานวิจัยจากแต่ละช่องทาง

1. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสถาบัน

สถานการณ์ความไม่มั่นคงทางการเงินของสถาบันฯ ส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทั้งของสถาบัน และคณะศิลปศาสตร์ สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน รวมไปถึงการดำเนินกิจกรรมเพื่อการวิจัยและพัฒนา ชุมชนท้องถิ่นตามภาระกิจหลักของการดำเนินกิจการในฐานะของสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 3

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของ คณะศิลปศาสตร์ ตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของการดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามแผนและหลักเกณฑ์งบประมาณงานวิจัยของ อว. ทั้งนี้ สถาบันฯ จัดสรรงบประมาณในการวิจัยให้กับคณะศิลปศาสตร์ในปีการศึกษา 2565 เพียง 6,000 บาท ซึ่งไม่เพียงพอและไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ อว. กำหนด ดังนั้น คณะศิลปศาสตร์ได้มอบหมายให้คณาจารย์จัดทำยุทธศาสตร์ในการจัดหางบประมาณในการวิจัยแบบเร่งด่วนตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ 2565

แผนดังกล่าวก่อให้เกิดยุทธศาสตร์และแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนและประสบผลสำเร็จดังสะท้อนผ่านยอดอนุมัติงบประมาณเพื่อการวิจัยในปี 2565 จำนวนกว่า 3 ล้านบาท อันนำไปสู่ Role Model ที่นำมาดำเนินการเป็นการจัดการความรู้ “การสรรหาทุนวิจัยจากภายนอกของคณะศิลปศาสตร์”

2. แนวทางการจัดการความรู้

คณะศิลปศาสตร์เชิญคณาจารย์และผู้บริหารเข้าร่วมจัดการความรู้ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2566 เพื่อร่วมกันดำเนินกิจกรรมการจัดการความรู้แบบ Active knowledge manager นำโดย อาจารย์ ดร. ศราวุฒิ อินทพนม อาจารย์ผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนรายวิชา การจัดการความรู้การประกอบการ ชุมชน และมีประสบการณ์นักวิจัยสังกัดศูนย์ภัยพิบัติแห่งชาติมากกว่า 3 ปี เป็นวิทยากรนำกระบวนการในการจัดการความรู้ครั้งนี้

การดำเนินกิจกรรมเพื่อการจัดการความรู้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในการจัดการความรู้ 7 ลำดับขั้นตอน และผลของแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. องค์ความรู้ที่จำเป็น คณะศิลปศาสตร์ทำการการบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification) โดยคณาจารย์ของคณะศิลปศาสตร์ร่วมกันพูดคุยแบบเปิดเผยถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อร่วมกันสกัดเอาวิธีการที่แต่ละท่านได้ดำเนินการไปแล้วและผลที่ได้ เพื่อให้นำไปสู่การบ่งชี้ความรู้ว่า เราต้องการเรียนรู้อะไรในหัวข้อของการสรรหาทุน ผลการสกัดได้ข้อบ่งชี้ความรู้ดังนี้

- 1.1 ช่องทางการสรรหางบประมาณที่มีไต่บ้าง
- 1.2 จำนวนงบประมาณมากที่สุดที่แต่ละช่องทางมีให้

1.3 ระดับและรูปแบบความคาดหวังของผลงานวิจัยจากแต่ละช่องทาง จากข้อบ่งชี้ความรู้ข้างต้นนำไปสู่วัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้ ดังนี้

- 1) ช่องทางในการหางบประมาณในการวิจัยมีที่ใดบ้าง?
- 2) เทคนิคในการของบประมาณในการวิจัยและบริการวิชาการให้ประสบความสำเร็จ
- 3) วิธีการประเมินความคาดหวังจากเจ้าของงานวิจัย

2. แนวทางการจัดการความรู้เพื่อการสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition) คณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ ลงความเห็นว่าคุณควรใช้แนวทางของ Best Practice จากภายในที่ประสบความสำเร็จในการของบประมาณในการวิจัยรวมทั้งการดำเนินการวิจัยให้ประสบความสำเร็จจากงานวิจัย รวมถึงโครงการ 8 เรื่อง ซึ่งมาจากการกำหนดยุทธศาสตร์ในการสรรหางบประมาณอย่างเป็นระบบ

3. กิจกรรมในการจัดการความรู้ประกอบด้วย 2 กิจกรรม

3.1 Best Practice Scenario คือการฟังวิธีการของอาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในการของบประมาณในการวิจัยได้ข้อสรุปซึ่งเป็นเทคนิคดังนี้

1) Referral คือการบอกต่อ วิธีการนี้เปรียบเสมือนวิธีการทางธุรกิจที่ใช้ในการหาลูกค้า ด้วยการบอกต่อปากต่อปาก คณาจารย์ทุกท่านมีประสบการณ์ในการวิจัยและเริ่มเป็นที่รู้จักในแวดวงของงานวิชาการของการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ดังนั้น วิธีการคือการเขียน Proposal งานวิจัยที่ตรงกับความถนัดของตน และนำไปขอความเห็นจากนักวิชาการในเครือข่ายเดียวกัน หากพบว่าประเด็นที่เรากำลังทำอยู่สอดคล้องกับหน่วยงานใด เราจึงวางแผนในการส่ง proposal ให้ตรงกับช่องทางที่เหมาะสมต่อไป

Best Practice ของ อ. ดร. ศรารุณี คือการพบข่าวในอินเทอร์เน็ต และเป็นประเด็นที่กำลังเป็นที่สนใจของสังคม จึงใช้จุดแข็งของเครือข่ายของสถาบันในการนำเสนอ Proposal ให้นำไปสู่การแก้ปัญหา นั้น รวมทั้งให้เครือข่ายร่วมกันดำเนินการวิจัยไปพร้อมๆ กัน กับสถาบัน

2) Formal Approach เป็นวิธีการนำเสนอแบบเป็นทางการได้แก่ การดำเนินการตามหนังสือหรือโฆษณาเชิญชวนให้นำเสนอโครงการ วิธีการนี้เป็นวิธีการทั่วไปที่ต้องอาศัยความสามารถในการเขียน proposal ของโครงการที่น่าสนใจและมีความเป็นไปได้ สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างสมเหตุสมผล

3.2 Failure Scenario นอกจากประเด็นที่ประสบความสำเร็จแล้ว เราได้พูดคุยกันถึงเหตุผลที่ทำให้เกิดความล้มเหลวในการของบประมาณที่สรุปได้ดังต่อไปนี้

- 1) รากเหง้าของปัญหาคือการไม่มี proposal และไม่กล้าเขียนหรือไม่มีเวลาเขียน
- 2) การส่ง proposal ที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเจ้าของทุน
- 3) ความกลัวความผิดหวัง จนไม่กล้าส่ง proposal ตัวเดิมไปที่อื่นๆ อีก

3. ช่องทางในการหาแหล่งทุนในการวิจัย

การหาแหล่งทุนในการวิจัยสามารถทำได้ผ่านหลายช่องทาง ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการวิจัย และสถานะของนักวิจัย ต่อไปนี้ คือ บางทางที่คุณสามารถสืบค้นแหล่งทุนได้: หน่วยงานรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องหลายประเทศมีหน่วยงานรัฐหรือองค์กรที่มีงบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัย เช่น กรมวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่คุณกำลังทำการวิจัย

มูลนิธิ: มูลนิธิและองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรอาจมีทุนสนับสนุนโครงการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ศาสตร์ สุขภาพ ศิลปะ หรือสาขาวิชาอื่น ๆ ที่มีส่วนต่อเนื่องกับพื้นที่ความสนใจของมูลนิธินั้น ๆ

บริษัท: บางครั้งบริษัทมีงบประมาณสนับสนุนสำหรับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มงานหรือธุรกิจของตนเอง.

การแข่งขัน: การส่งคำขอขอทุนจากการแข่งขันวิจัยหรือทุนวิจัยที่องค์กรต่าง ๆ จัดขึ้น เช่น การประกวดรางวัลวิจัย ทุนที่มหาวิทยาลัยจัดสร้างขึ้น หรือทุนจากองค์กรนานาชาติ
บุคคลที่สนใจ: บุคคลที่สนใจในการสนับสนุนวิจัย อาจมีบุคคลทางธุรกิจ นักลงทุน หรือบุคคลที่มีความสนใจในสาขาที่คุณกำลังทำการวิจัย

แพลตฟอร์มการจัดทำทุน: มีแพลตฟอร์มออนไลน์ที่เปิดโอกาสให้นักวิจัยตกลงเรื่องการจัดทำทุน ซึ่งสามารถช่วยในการเชื่อมโยงระหว่างนักวิจัยกับบุคคลหรือองค์กรที่สนใจสนับสนุนโครงการวิจัยของพวกเขา. (แสดงกิจกรรมและวิธีการในรายงานการจัดการความรู้)

3. วิธีการประเมินความคาดหวังจากเจ้าของงานวิจัย

การประเมินความคาดหวังจากเจ้าของงานวิจัยมีบทบาทสำคัญในการเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจในการสนับสนุนโครงการวิจัยนั้น ๆ และสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้ทำวิจัยและผู้สนับสนุนการประเมินความคาดหวังจากเจ้าของงานวิจัยเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้ทุนหรือการสนับสนุนวิจัยมีผลสัมฤทธิ์และเป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์ของคณะศิลปศาสตร์ ต่อไปนี้คือบางวิธีที่สามารถใช้เพื่อประเมินความคาดหวังจากเจ้าของงานวิจัย

- 1) การจัดทำแผนการวิจัย: เจ้าของงานวิจัยควรจัดทำแผนการวิจัยที่ชัดเจนและเป็นรายละเอียดเน้นที่วัตถุประสงค์ของงานวิจัย แผนการดำเนินงาน และผลลัพธ์ที่คาดหวัง
- 2) การเสนอผลกระทบและประโยชน์: เจ้าของงานวิจัยควรสามารถอธิบายถึงผลกระทบที่คาดว่าจะสร้างและประโยชน์ที่จะได้รับ ทั้งต่อรายบุคคล องค์กร หรือสังคมในระยะยาว
- 3) การนำเสนอข้อมูลประสบการณ์และความรู้: การนำเสนอประสบการณ์ที่เคยทำในงานวิจัยหรือโครงการที่เกี่ยวข้อง และการนำเสนอความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
- 4) การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัด: การกำหนดเป้าหมายที่เจ้าของงานวิจัยต้องการบรรลุในการดำเนินงาน และวิธีที่จะวัดความสำเร็จของงานวิจัยนั้น ๆ
- 5) การสื่อสาร: การสื่อสารกับเจ้าของงานวิจัยเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เข้าใจความคาดหวังที่แท้จริง และสามารถปรับปรุงแผนการวิจัยได้ตลอดระหว่างดำเนินงาน
- 6) การนำเสนอเอกสาร: การนำเสนอเอกสารเพื่อระบุรายละเอียดของงานวิจัย และวิธีที่จะให้เจ้าของงานวิจัยเข้าใจได้ง่าย
- 7) การจัดประชุมและอภิปราย: การจัดประชุมหรืออภิปรายเพื่อนำเสนอแผนการวิจัยและตอบคำถามที่อาจเกิดขึ้น

3. ตัวชี้วัดและเป้าหมายของแผนการจัดการความรู้

เป้าหมาย	เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ
อาจารย์มี Proposal งานวิจัยเพื่อใช้ในการขอรับทุน	สัดส่วนอาจารย์อย่างมาก 3 คน ต่อ Proposal งานวิจัย 1 เรื่อง	Proposal สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล จาก สกสว. หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่ให้งบประมาณสนับสนุนงานวิชาการ
เทคนิคในการขอ งบประมาณในการวิจัย และบริการวิชาการให้ ประสบความสำเร็จ	คณาจารย์สังกัดคณะศิลปศาสตร์มีเทคนิค อย่างน้อยคนละ 1 เทคนิคที่จะนำไปใช้ในการสรรหางบประมาณในการวิจัย	คณาจารย์สามารถนำเทคนิคนั้นไป ดำเนินการเพื่อสรรหาทุนในการวิจัยภายใน เดือน พฤศจิกายน 2566

4. ขอบเขตการจัดการความรู้

ขอบเขต KM	ประเด็นการจัดการความรู้	กลุ่มเป้าหมาย	พื้นที่ดำเนินการ
Best/ Failure Practice Learning	1. Sharing Best Practice Scenario 2. Sharing Failure Practice Scenario	คณาจารย์คณะศิลป ศาสตร์ จำนวน 46 คน	ดำเนินกิจกรรม ณ ห้องเรียน คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการ เรียนรู้เพื่อปวงชน ผ่าน กิจกรรม Workshop 2 รูปแบบ Online และ Onsite
Creating Solutions	1. ช่องทางในการหาแหล่ง ทุนในการวิจัย 2. วิธีการประเมินความ คาดหวังจากเจ้าของ งานวิจัย	คณาจารย์คณะศิลป ศาสตร์ จำนวน 46 คน	ดำเนินกิจกรรม ณ ห้องเรียน คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการ เรียนรู้เพื่อปวงชน ผ่าน กิจกรรม Workshop 2 รูปแบบ Online และ Onsite

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) การจัดทำแผนการวิจัย: คณาจารย์เจ้าของงานวิจัยควรจัดทำแผนการวิจัยที่ชัดเจนและเป็น รายละเอียด เน้นที่วัตถุประสงค์ของงานวิจัย แผนการดำเนินงาน และผลลัพธ์ที่คาดหวัง
- 2) การเสนอผลกระทบและประโยชน์: คณาจารย์เจ้าของงานวิจัยสามารถอธิบายถึงผลกระทบที่คาดว่าจะงานวิจัยจะสร้างขึ้นและประโยชน์ที่จะได้รับ ทั้งต่อรายบุคคล องค์กร หรือสังคมในระยะยาว
- 3) การนำเสนอข้อมูลประสบการณ์และความรู้: คณาจารย์สามารถนำเสนอประสบการณ์ที่เคยทำใน งานวิจัยหรือโครงการที่เกี่ยวข้อง และการนำเสนอความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
- 4) การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัด: การกำหนดเป้าหมายที่เจ้าของงานวิจัยต้องการบรรลุในระหว่าง การดำเนินงาน และวิธีที่จะวัดความสำเร็จของงานวิจัยนั้น ๆ

5) การสื่อสาร: คณาจารย์และผู้บริหารเห็นความสำคัญของการต้องสรรหาทุนเพื่อการวิจัยเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เข้าใจความคาดหวังที่แท้จริง และสามารถปรับปรุงแผนการวิจัยได้ตลอดระหว่างดำเนินงาน

6) การนำเสนอเอกสารที่เป็น proposal ของงานวิจัย การนำเสนอเอกสารเพื่อระบุรายละเอียดของงานวิจัย และวิธีที่จะให้เจ้าของงานวิจัยเข้าใจได้ง่าย

7) การจัดประชุมและอภิปราย: การจัดประชุมหรืออภิปรายเพื่อนำเสนอแผนการวิจัยและตอบคำถามที่อาจเกิดขึ้น

แผนดำเนินการจัดการความรู้

ประเด็น/กิจกรรม	วิธีดำเนินการ	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินงาน
กำหนดแผนและกลยุทธ์	1. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้. 2. พิจารณากลยุทธ์ที่เหมาะสมในการจัดการความรู้ เช่น การสร้างฐานข้อมูลความรู้, การสนับสนุนการแบ่งปันความรู้, หรือการสร้างชุมชนความรู้ภายในองค์กร	เกิดแผนยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เรื่องการจัดการภารกิจวิจัยที่เหมาะสม	1 เดือน กรกฎาคม 2566
การสร้างและจัดเก็บข้อมูล	สร้างระบบที่ช่วยในการจัดเก็บและบริหารจัดการข้อมูลความรู้ พัฒนาระบบฐานข้อมูลที่เป็นระบบ, ที่สามารถค้นหาและเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย	ระบบสารสนเทศที่รวบรวมแหล่งทุนทั้งหมดที่คณาจารย์สามารถเข้าถึงได้	2 เดือน สิงหาคม 2566 - กันยายน 2566
การแบ่งปันและการสื่อสาร:	จัดกิจกรรมแบบ Workshop เพื่อรวบรวมความรู้และร่วมกันเรียนรู้ผ่านความสำเร็จ	Workshop ที่จัดขึ้นในเดือน กรกฎาคม 2566 (สถาบันจัดกิจกรรมนี้ขึ้นมาก่อนเนื่องจากเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเร่งดำเนินการ)	1 วัน (8 ชม.) วันที่ 16 กรกฎาคม 2566

ภายใต้แผนการจัดการความรู้ฉบับนี้ มีการระบุถึงกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการต่อไป ขณะนี้ยังอยู่ ณ ช่วงเวลาของการดำเนินกิจกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1) การพัฒนาบุคลากร

จัดทำแผนการอบรมและพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ ส่งเสริมการแบ่งปัน ประสบการณ์และความรู้ระหว่างคณาจารย์

2) การวัดและประเมิน

สร้างระบบวัดและประเมินผลสำหรับการจัดการความรู้ใช้ตัวชี้วัดที่เหมาะสมเพื่อวัดความสำเร็จของ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

3) การสนับสนุนและการบริหาร

สร้างโครงสร้างที่มีการสนับสนุนการจัดการความรู้ จัดทำแผนการบริหารความรู้เพื่อให้รับรู้และ ปรับปรุงตามความเปลี่ยนแปลงในคณะศิลปศาสตร์

4) การนำเสนอและการแก้ไขปัญหา

สนับสนุนการนำเสนอความรู้ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น การจัดทำรายงานการจัดการความรู้เรื่องอื่นๆ เพื่อการนำเสนอในการประชุม และพัฒนาวิธีในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการจัดการความรู้

ภาคผนวก

รายชื่อคณะกรรมการ

คำสั่งสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน

ที่ ๑๑๓ / ๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดการความรู้

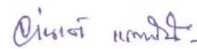
เพื่อให้การดำเนินการด้านการจัดการความรู้ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาสถาบันให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ ดังต่อไปนี้

๑. อธิการบดี	ที่ปรึกษา
๒. ดร.ศักดิ์พงษ์ หอมหวล	ประธานกรรมการ
๓. นางสาวอัญมณี ชูมณี	กรรมการ
๔. นายภูมิใจ ไร่ดี	กรรมการ
๕. นายประเสริฐ ใต้เหม	กรรมการ
๖. นายสุรศักดิ์ สุขมาก	กรรมการ
๗. นายอภิชาติ มหาราชเสนา	กรรมการ
๘. นางสาววัชรวิ อรุณราช	กรรมการและเลขานุการ
๙. นางสาวชญชนก พูลสวัสดิ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่ ดังนี้

- พิจารณากำหนดขอบเขต เป้าหมายและแผนการจัดการความรู้ และแนวทางการจัดการความรู้
 - ดำเนินการจัดการความรู้ของสถาบัน และรายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการความรู้และผลการดำเนินงาน
 - อื่นๆตามที่อธิการบดีมอบหมาย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จ่านงค์ แรกพิณีจ)
อธิการบดีสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน